

Tid Onsdagen den 16 december 2020 kl. 17.00 – 17.20
Plats Bolindersalen, Tekniska nämndhuset
Justering Tisdagen den 22 december 2020, §§ 1-8, 13, 15-23

Omedelbart justerade paragrafer

Justering Onsdagen den 16 december 2020, §§ 9-12, 14

Katarina Luhr

Felix Antman Debels

Närvarande

Beslutande ledamöter:

Katarina Luhr (MP) ordföranden

Karin Lekberg (S) vice ordföranden

Torbjörn Erbe (M)

Fritz Lennaárd (M) §§ 1-14, 16-23

Amelie Langby (M)

Jonas Nilsson (M)

Christoffer Jönsson (L)

Gunnar Caperius (C)

Felix Antman Debels (S)

Jakob Sahlin (S)

Deniz Butros (V)

Rose-Marie Rooth (V)

Tjänstgörande ersättare:

Tapani Juntunen (SD) för Anton Clarholm (SD)

Torbjörn Ebérus (M) för Fritz Lennaárd (M) § 15

Ersättare:

Torbjörn Ebérus (M) §§ 1-14, 16-23

Maria Kihlström (M)

Felix Schartner Giertha (MP)

Maja Boström (C)

Sofia Tahko (KD) § 16-23

Heidi Lampinen (S)

Joel Tekle-Georgis (S)

Sinikka Suutari (S)

Maria Mustonen (V)

Tjänstemän:

Förvaltningschefen Anna Hadenius, Monika Gerdhem, Anders Kandelin, Maria Kjellman Wall, Gustaf Landahl, Rakel Nilsson, Daniel Persson, Emily Tjäder, Malin Tappéfur samt borgarrådssekreteraren Cindy Falquet och personalföreträdaren Luis Lopez.

§ 7**Yttrande gällande remiss av Stockholms stads
trygghetsprogram 2020-2023****Remiss från Kommunstyrelsen Rotel 1, dnr KS 2019/1939**

Dnr 2020-14996

Beslut

Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutar enligt miljöförvaltningens förslag:

- 1 Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutar att överlämna förvaltningens yttrande som svar på remissen.

Handlingar i ärendet

Miljöförvaltningens tjänsteutlåtande från den 26 oktober 2020.

Nämndens behandling av ärendet**Framlagda förslag till beslut**

- 1) Ordföranden Katarina Luhr (MP), Torbjörn Erbe m.fl. (M), Christoffer Jönsson (L), Gunnar Caperius (C) och Tapani Juntunen (SD) föreslår (se beslutet).
- 2) Vice ordföranden Karin Lekberg m.fl. (S) föreslår att nämnden beslutar att delvis godkänna förvaltningens förslag till beslut, samt att därutöver anföra följande:

Arbetet för jämlikhet och mot segregation är avgörande om vi ska skapa ett tryggare Stockholm. Vi vill att alla stadsdelar ska vara trygga. Att Stockholm är och upplevs som en trygg och säker stad är ett ansvar som vilar på samtliga nämnder och bolagsstyrelser. Det är genom förebyggande systematiskt säkerhetsarbete, riktade insatser och trygghetskapande åtgärder i den fysiska miljön, samt ett omfattande preventivt socialt arbete som trygghet kan uppnås.

Den gängkriminalitet som plågat vissa av Stockholms stadsdelar måste brytas. Att rekryteringen till gängen tillåts fortsätta är ett misslyckande för inte minst Stockholms stad som får sägas ha huvudansvaret för att bryta denna utveckling i Stockholm. Historiskt dåliga förutsättningar för socialtjänsten under tidigare mandatperioder och till skolan under innevarande år bidrar till detta. Det räcker inte att det står fina skrivningar i programmet om hur viktigt det är med arbetsmarknadsinsatser för unga eller att skolan är en av de viktigaste skyddsfaktorerna för att förhindra att barn och unga hamnar i kriminalitet om resurser inte avsätts.

Verksamheterna som utgör grunden i trygghetsarbetet måste ges förutsättningar att bedriva sitt arbete. Minskade resurser

till förskolan, avskaffad 90-dagarsgaranti och nedläggning av fritidsgårdar är fel väg att gå.

I förslaget till trygghetsprogram framhålls vikten av samverkan. Det är oerhört viktigt med både intern och extern samverkan för ett framgångsrikt trygghetsarbete. Samtliga nämnder och bolagsstyrelser behöver bli ännu bättre i att samverka med varandra och med andra aktörer som polisen, regionen, näringslivet och föreningslivet. Men för att kunna samverka krävs det att varje verksamhet är medveten om hur den egna verksamheten bidrar till ett tryggare Stockholm både kortsiktigt och långsiktigt. Tyvärr har vi sett hur stadens ledning vid ett flertal tillfällen försökt frånsäga sig ansvaret för trygghetsarbetet. Istället för att höja ambitionerna för stadens förebyggande arbete har ledningen önskat att flytta fokus till vad regeringen och andra aktörer bör göra. Det sänder fel signaler till stadens verksamheter. Staden förfogar över många verktyg som kan användas för att stärka tryggheten.

Vi vill understryka de synpunkter som miljöförvaltningen lyfter om att programmet hade tjänat på att lyfta oron och rädslan för miljön och klimatet som medborgarna känner. Oron har en stor påverkan för stockholmarnas upplevelse av trygghet. Vi anser att ett miljöperspektiv ska tillföras i programmet.

Vidare saknar vi i programmet skrivningar om segregationens effekter på trygghet. Att blunda för vilka risker som sociala skillnader innebär kan försvaga stadens förståelse och beredskap för social oro. Man kan ställa sig frågande till varför majoriteten inte vill ta upp sociala skillnader och om det finns en koppling till de senaste årens nedskärningar på det förebyggande arbetet som till exempel förskola, skola och feriejobb till unga. De besparingar som majoriteten tror sig göra idag kommer att kosta staden ofantliga summor i framtiden när färre barn klarar kunskapsmålen och segregationen ökar.

Det offentliga rummet tillhör alla. Alla, oavsett kön och ålder, ska kunna känna sig trygga överallt i vår stad. Men verkligheten är att många stockholmare upplever otrygghet i det offentliga rummet. Det var därför som vi i den dåvarande majoriteten år 2018 införde en trygghetsfond med 200 miljoner kronor. Fonden syftar till att möjliggöra stadsmiljöåtgärder som förebygger brott och bidrar till ökad trygghet, säkerhet och trivsel. Det kan exempelvis handla om

bättre belysning, kameror, pollare, offentlig närvaro och liknande projekt för att förstärka den fysiska tryggheten.

Fonden har varit uppskattad av nämnderna. Tyvärr ser vi hur den borgerliga majoriteten under sina två år har byråkratiserat, försvårat och stoppat insatser. Syftet med fonden om att öka tryggheten och säkerheten genom att låta stadsdelar och nämnder lokalt identifiera otrygga platser tillsammans med polis, näringsliv, föreningsliv och medborgare har försvårats. Till exempel har flertalet nämnder identifierat otrygga platser och ansökt medel men sett hur deras ansökan avslagits med en uppmaning att inkomma med en ny ansökan igen. Viktiga trygghetsinvesteringar har tyvärr uteblivit.

Programmet knyter an till översiktsplanen vilket vi anser är bra. Problemet är återigen att majoritetens handling inte överensstämmer med målsättningarna och insatserna som lyfts i programmet. Fokus Skärholmen lyfts fram som ett positivt arbete samtidigt som man har valt att omorganisera projektet och minska resurserna. Man talar även varmt om de strategiska sambanden samtidigt som man stoppar många av ambitionerna i det samband som kommit längst, nämligen Spångadalen.

Under våren 2020 beslutade kommunfullmäktige om Stockholms stads säkerhetsprogram. Det är beklagligt att majoriteten valde att remittera ut säkerhetsprogrammet och trygghetsprogrammet vid olika tillfällen eftersom trygghet och säkerhet hänger ihop i en väldigt stor utsträckning. Det hade varit av stort värde om stadens verksamheter hade getts möjlighet att framföra synpunkter med båda programmen framför sig.

- 3) Deniz Butros m.fl. (V) föreslår att nämnden beslutar att delvis godkänna förvaltningens förslag till beslut, samt att därutöver anföra följande:

Vänsterpartiet ser positivt på ett trygghetsprogram och instämmer med förvaltningens yttrande i att i miljö- och hälsoskyddsarbete finns utrymme att öka trygghet och säkerhet i befintliga offentliga miljöer och bostäder, såväl som planering av framtida markanvisade projekt.

Stadens eftertraktade mark och lokaliseringmöjligheter för affärsutveckling ska ta avstamp i minskade skadliga utsläpp och buller som norm för att få komma i fråga för upplåtelse.

Staden har lanserat en handledning för tillämpning av nämndernas gemensamma modell för socialt värdeskapande analys i stadsutvecklingen. Ett utmärkt sätt är att staden behåller stadens olika centrum i förorter och närförorter och innerstad i egenförvaltning. Närheten till medborgardialog ökar och åtgärder kan snabbare beslutas och budgeteras. Vi ser således inga vinster i att majoriteten frånhänder sig centrum genom utförsäljning, annat än att täcka upp för det underskott i budgeten om skapats genom skattesänkningar.

Att göra mätningar av upplevd trygghet och säkerhet och bristen därpå via enkätsvar och fokusarbete, är ett annat sätt som kan lyfta mindre områden som annars glöms bort i de stora planerna. Här spelar stadsdelsförvaltningarna och nämnderna en stor roll i att kunna identifiera och bemöta behov och uppkomsten av brister och osunda miljöer. För det krävs rutinmässigt god samverkan mellan stadsdelarna och facknämnder och övriga nämnder och råd, för att kunna arbeta både med gemensamma modeller och specifika lösningar. Jämlikt och jämställt ska avspeglas i miljön runtomkring i staden.

Brottsförebyggande arbete och prevention socioekonomisk utsatthet börjar med trygghet genom skolan, slutbetyg, tryggad försörjning och träffpunkter i drogfria miljöer för unga. Parker och parklekar spelar en viktig roll i habitatet kring bostaden och vägen till skolan eller arbetet. Blandad bebyggelse och väl belysta promenader och cykelvägar, tillsammans med lokalisering av kollektivtrafikens hållplatser gör att ödslighet och utsatthet under dygnets timmar upplevs som mindre och att hjälp finns närmare till hands.

Att ge tillbaka i form av offentliga miljöer att vistas i och uppleva som trygga ger stockholmarna synbar nytta med att bidra till det gemensamma. När förvaltningen hinner utföra tillsyn som ökar hälsan i våra bostäder, lokaler och på utskänkningsställen, ökar respekten och tilliten till det gemensamma.

När ny planering av bebyggelse kan den oro som adresseras i programmet rörande klimat och miljöfrågor mycket väl kunna omfattas av strategiskt trygghetsskapande arbete. Ställ hårda miljökrav i upphandlingar, håll medborgardialog och ge mycket information när vi utvecklar staden.

Beslutsgång

Ordföranden Katarina Luhr (MP) ställer förslagen mot varandra och finner att nämnden beslutar enligt förvaltningens förslag som stöds av ordföranden Katarina Luhr (MP), Torbjörn Erbe m.fl. (M),

Christoffer Jönsson (L), Gunnar Caperius (C) och Tapani Juntunen (SD).

Reservation

Vice ordföranden Karin Lekberg m.fl. (S) reserverar sig mot beslutet med hänvisning till sitt förslag.

Deniz Butros m.fl. (V) reserverar sig mot beslutet med hänvisning till sitt förslag.

Särskilt uttalande

Ordföranden Katarina Luhr (MP), Torbjörn Erbe m.fl. (M), Christoffer Jönsson (L) och Gunnar Caperius (C) lämnar särskilt uttalande enligt följande:

Trygghet är en prioriterad fråga för den grönbåa majoriteten. Därför välkomnar vi framtagandet av ett stadsövergripande trygghetsprogram och vi tackar förvaltningen för deras remissvar. Frågan om otrygghet kan givetvis ha många olika dimensioner och innebörder. Syftet med trygghetsprogrammet är emellertid att motverka den otrygghet som är kopplad till risken att utsättas för, eller på något sätt komma i kontakt med, olika typer av brottslighet. Den otrygghet och oro som många känner inför framtidens klimatförändringar och deras konsekvenser är en viktig fråga och hanteras bland annat genom stadens aktiva arbete med att på många sätt minska klimatutsläpp och att förebygga klimatrelaterade risker såsom skyfall och värmeböljor. Vi informerar också medborgarna om både klimatförändringar och stadens arbete med att minska sin klimatpåverkan. Miljö- och klimatfrågorna behandlas även i stadens säkerhetsprogram. Vi anser dock inte att den här frågan hör hemma i trygghetsprogrammet, som främst inriktar sig på otrygghet kopplat till brottslighet.

Tapani Juntunen (SD) lämnar särskilt uttalande enligt följande:

Generellt gällande trygghetsprogrammet

Ett nytt program har tagits fram med syfte att förbättra tryggheten för våra invånare. Även om vi tror att intentionerna är goda så ställer vi oss frågande till att tid och fokus läggs på att upprepa redan beprövade metoder. Vi hade istället velat se att det brottspreventiva arbetet som redan gjorts utvärderades, för att på så sätt se vilka lösningar som varit effektiva och vilka som varit det motsatta.

Trots att Stockholms stad under flera decennier bedrivit ett dyrt och omfattande brottspreventivt arbete blir brottsligheten allt grövre och kriminaliteten sjunker ner i åldrarna. Den alltmer påtagliga kriminaliteten har orsakat många

medborgare oro för deras egen, deras familjer och i synnerhet deras barns, säkerhet.

Att staden parallellt med det skulle lyckas halvera otryggheten samt inte ha några utsatta eller särskilt utsatta områden till år 2025 framstår som en omöjlig målsättning och vi vill därför peka på vikten av att faktiskt utvärdera arbetet för att det ska kunna bli så effektivt som möjligt.

Angående miljöförvaltningens svar på remissen

I miljöförvaltningens svar på remissen framförs åsikten att medborgarnas oro för klimat- och miljöfrågor borde lyftas in i trygghetsprogrammet. Detta är något som Sverigedemokraterna ställer sig starkt kritiska till. Klimat- och miljöfrågor är givetvis viktiga, men de hör inte hemma i detta dokument.

Vid protokollet
Maria Kjellman Wall